

Helena Pšenčíková - scénář

1. Vstup - úvod

Paní Helena Pšenčíková se narodila v roce 1939 ve Zlíně, letos je jí 86 let. V době druhé světové války žila s rodiči a mladším bratrem ve čtvrti Letná, v jednom z takzvaných baťovských čtvrtádků. Ačkoliv už zuřila válka, na své velmi rané dětství má hezké vzpomínky.

Vím, že jsme chodili s rodiči do parku.....všude jsou teďka auta po všech stranách.

2. Vstup - bombardování Zlína

Do tohoto idylického dětství však přece jen ostře vstoupila válka. Paní Pšenčíková si pamatuje obrovský černý kufr, který stával v předsíni. Vždy, když začaly houkat sirény, které ohlašovaly nálet, její maminka jej vzala a všichni šli do krytu nad Letnou.

Na kopci nad Zlínem já jsem jako když se díváte tady z okna ten výhled, já jsem ... to už nás maminka zakryla dekou.... (A na Letné tam byly různé zásahy.)

3. Vstup - osvobození Zlína

Bomby zasáhly i její rodný dům. Pamatuje si, když nahlídli s rodiči dovnitř, že viděla opadanou omítku. Dům byl neobyvatelný, proto se nastěhovali k rodině maminčiny sestry do Jaroslavic, kde ji ve sklepě na brambory zastihlo osvobození Zlína.

Ten jejich domek je trošku ve svahu, tak jako na kopci,... samozřejmě slyšeli jsme ty rány.

4. Vstup - po válce

Paní Pšenčíková si z války odnesla velké trauma – ještě spoustu let jí dělal zle zvuk sirén. Jednoduchý život neměli lidé ani po válce. Spousta věcí byla jen na příděl. Ve Zlíně se u baťovských domků začaly zahrady z okrasných měnit na užitkové.

Už jsme měli užitkovou zahrádku, že tam byly, já nevím, jahody, rybíz, angrešt...a z toho nám děckám pletla

5. Vstup

O bombardování a osvobození Zlína jsme už slyšely dříve. Ale bylo pro nás velmi poučné slyšet o tom přímo od člověka, který tyto události zažil. Uvědomily jsme si, jak nelehké bylo žít v té době.